

Ju Nile

သမုဒယ သတ်ကွင်း

စစ်နှင့်အချစ်လုံးချင်းဝတ္ထုသစ်

ဆရာခွန်သက်တင်ဆန်း တင်ပြချက်

ဆရာ Ju Nile၏ "သမုဒယသတ်ကွင်း" လုံးချင်းဝတ္ထုသစ် ဖြစ်ပေါ်လာစေမည့် အကြောင်းတရားများ တွင် ကျွန်တော်၏ တိုက်တွန်းမှုများလည်း မကင်းဟု ဆိုရပေမည်။ စာရေးသူ၏ ပထမ ရေးသားထုတ်ဝေခဲ့သော "လီဒိုလမ်းမှ ပန်းပုံပြင်"စာအုပ်လေး ထွက်ရှိ လာကတည်းက စာရေးသူအနေနှင့် နောက်ထပ်စာအုပ် ထွက်ရှိလာနိုင်ဖို့ မရှိနိုင်တော့ကြောင်း အရိပ်အမြွက် ဖော်ပြထားခဲ့သည် ။

စာအရေးအသားကောင်းပြီး ဇာတ်လမ်းဇာတ်ကွက် ချိတ်ဆက်ဖော်ပြမှု ပီပြင်ခဲ့သည့်အတွက် "လီဒိုလမ်းမှ ပန်းပုံပြင်"သည် စာဖတ် သူများ ၏ ရင်ထဲမှာ အထိုက်အလျောက် ထိုးဖောက်ခဲ့ပါသည် ။ ထိုအခါ စာဖတ်ပရိသတ်များက စာထပ်ရေးစေချင်သည် ။ စာအုပ်ထပ်ထုတ်စေ ချင်ကြသည် ။

သို့သော် စာရေးပျင်းသူကြီးကတော့ ရေးချင်သော်လည်း နှေးကွေးနေခဲ့သည် ။ ဒီအချိန်မှာ ညီအစ်ကိုရင်းလို ခင်မင်ရင်းစွဲဖြင့် ကျွန်တော်ပါ ဝင်ရပါတော့သည် ။ နောက်ထပ် စာအုပ်တစ်အုပ် ဖြစ်တည်လာအောင် တွေ့တိုင်းတွန်းအားပေး ရေးခိုင်းနေမိတော့သည် ။ သူ၏ လက်ရာကောင်းများကို ကျွန်တော်လည်း ဖတ်ချင်သည် လေ။

ခုမှ ရင်ထဲရှိ အလုံးကြီး ကျသွားရသည် ။ "သမုဒယ သတ်ကွင်း"စာမူ

ကြမ်းကြီး ကျွန်တော့်ထံ ရောက်လာပါပြီ။ "သတ်ပုံ သတ်ညွှန်းလေးပါ စစ်ပေးပါဦး အစ်ကိုကြီး"ဟု ပြောသော်လည်း စတင်ဖတ်မိသည် မှ ဇာတ်လမ်း၏ ဆွဲခေါ်ရာကို ပါသွားခဲ့ပါသည်။ ကောင်းပါသည်။ ။

စာရေးသူကိုယ်တိုင် ပါဝင်ခဲ့ပြီး ဘဝ၏ အချိုးအကွေ့ကိုပါ ဖြစ်စေခဲ့သည့် "လော့ခွန်တိုက်ပွဲ"ကို ပုံဖော်ထားမှုက စစ်သားဖြစ်ခဲ့သော ကျွန်တော်ပင် တိုက်ပွဲအတွင်း ပြန်ရောက်သွားခဲ့ရပါသည်။ ။

တစ်ဖန် သမုဒယသမုဒ္ဒရာအတွင်းက လွတ်ကင်းအောင် ရုန်းကန်ရပုံနှင့် လော့ခွန်သတ်ကွင်းက ရုန်းထွက်ပုံတို့ ကို ပေါ်လွင်အောင် ရေးသားထားသဖြင့် ရသတစ်ခုကို ပေးစွမ်းနိုင်မည့် စစ် အချစ် လုံးချင်းဝတ္ထုသစ်လေးဟု သာ ညွှန်းဆိုတင်ပြလိုပါသည်။ ။

ဖတ်ရှုဝေဖန် အားပေးကြပါဦးခင်ဗျာ ...

**နှလုံးစိတ်ဝမ်း အေးချမ်းကြိပါစေ
ခွန်သက်တင်ဆန်း**

အပိုင်း(၁)
လော့ခွန်သတ်ကွင်း သက်ဆင်းခဲ့လည်း
(က)

နိဒါန်း

မျက်ရည်ပင်လယ်က လွန်မြောက်ခဲ့ပေမဲ့ သမုဒယ သမုဒ္ဒရာကို ကူး
ခပ်နေရဆဲပဲလေ။ ခက်တယ်ကွယ် ...

မျက်ရည်တစ်စက် ... သေနတ်တစ်လက်၊ ကျည်တစ်တောင့် ပန်းတ
စ်ပွင့် ရင်နှင့်ခြင်းတွေ စူးနှင့်နေဆဲ..

ရူးသွပ်ခြင်းတွေ ခူးဆွတ်ခြွေဆဲ...

ဘဝဟာ တိုတိုလေး ...

အလွမ်းတွေက ရှည်လျားလွန်းလှတယ် သိနေပါတယ်...

ဒါပေမဲ့...

ခက်တယ် ...။

၁၉၈၈ ခုနှစ်၊ မတ်လ(၂၁)ရက်၊ ၁၄၄၅ နာရီ။

ဝုန်း... ဂျမ်း... ဂျမ်း...

ဒုန်း ... ဒုန်း ဒုတ် ဒုတ် ဒုတ်

ပရောက်... ပရောက် တောက်ဖုန်း တောက်ဖုန်း

ဒုန်း..ဂွမ်း

ရန်သူလက်နက်ကြီး လက်နက်ငယ်သံများက မိုးလုံးဟိန်းမျှ အဆက်
မပြတ် တရစပ်...။

ဝန်းကျင်တစ်ခွင်တွင် ယမ်းခိုး၊ ဖုန်လုံးများ နှင့် ထောင်းထောင်းထ၍
မှုန်မှိုင်းလျက်။

ခြင်းထဲက ကြက်တွေလို ငြိမ်ခံနေလို့ တော့မဖြစ်။

ဝေါ... ဝေါ... ဝေါ...

ဒိုင်း ... ဒိုင်း

ဒိုင်း... ဒိုင်း ... ဒိုင်း

ဖန်း ... ဖန်း...

ဖုန်း ... ဖုန်း ... ဖုန်း

တပ်ခွဲရုံးစက်လတ်အဖွဲ့နှင့်အတူ ရှေ့တူရူရှိ ရန်သူချေမှုန်းရေး
အဖွဲ့များအား ပစ်အားသုံး တန်ပြန်တိုက်ခိုက်နေဆဲ...

"ခ.လ.ရ ()ကွ၊ စိုးမင်း ထိန်းထား၊ ဆရာကြီး ကြီးမောင် ... တောင့်
တာ"

ဘက်ဖက်ခြမ်းမှ ရှေ့ပြေးတပ်စုမှူး ဒုဗိုလ်စိုးမင်းအား အမိန့် လှမ်း
ပေးလိုက်ရင်း ညာဖက်ခြမ်းမှ တပ်ကြပ်ကြီး ကြီးမောင်တပ်စုကိုပါ တစ်

ဆက်တည်း အော်ဟစ်ပြောလိုက်သည်။ ။

ထိုစဉ်ခဏ-

"ဖောက်..... အွန်"ဟူသော အသံနှင့်အတူ ရဲရဲနီသော သွေးများ ၊ ချင်းချင်းနီသော သွေးများ သူ့ကိုယ်ပေါ်သို့ တသွင်သွင် လွင့်စင်စီးကျလာတော့သည်။ ။ အရှိန်ပြင်းပြင်း ဘုံဘိုင်ခေါင်းမှ ပန်းထွက်လာသော ရေများ နှယ်။

သို့သော် ရေကဲ့သို့ မအေး၊ ပူနွေးပြီး စေးထန်းနေသည်။ ။

"ဟာ"

သူ့နှုတ်ဖျားမှ အာမေဠိတ်သံက ကျယ်လောင်စွာ ထွက်ပေါ်သွား၏။ သူ့ဘယ်ဘက်မှ တပ်သားထွန်းလင်းခမျာ "အား"ဟု တောင် အသံမထွက်နိုင်ရှာဘဲ၊ ပါးကလေးကွေးပြီး တွန့်သွားစဉ် နားထင်မှ သွေးများက ပန်းထွက် လာပြီး သူ့ကိုယ်ပေါ်သို့ ...။

"ထွန်းလင်း ထွန်းလင်း"

စကားမေးပင်မရတော့။ ရန်သူ့လက်နက်ငယ် ကျည်တစ်တောင့်က တပ်သားထွန်းလင်း၏ နားထင်ကို ထုတ်ချင်းပေါက်ဖောက်ထွင်းသွားခဲ့ခြင်းပင်။

တပ်သား ထွန်းလင်းတစ်ယောက် တိုင်းပြည်အတွက် အသက်ကို စွန့်လွှတ်သွားခဲ့ပေပြီ။ အဲသည့်အချိန်မှာ သူက ပက်လက်အနေအထားကြီး။ ခန္ဓာကိုယ်ကိုလှိမ့်ရင်း နေရာရွှေ့လိုက်စဉ်တွင် ဖြစ်သည်။ ။ တပ်သားထွန်းလင်းက ဘယ်လက်ကိုထောက်၍ ခန္ဓာကိုယ်အကြွလေးမှာ ထိမှန်သွားခြင်း ဖြစ်၏။

ထို့နောက် သူ့ကိုယ်ပေါ်သို့ ပြိုကျလာသည်။ ။ ကျဆုံးသွားတာတောင်

သက်မဲ့ခန္ဓာဖြင့် သူ့ကို ကာကွယ်ပေးနေသလိုလို။ သူ့မျက်နှာအထက်
လေထဲမှာ ကျည်ဆန်တွေက ပလူပျံနေဆဲပင်။ ပျားပိတုန်းများ နှယ်
တရွှီးရွှီးအသံပေးလျက်။

"ဗိုလ်ကြီး ဗိုလ်ကြီး"

စက်လတ်ကိုင်စစ်သည် တပည့်ကျော် တပ်သားအောင်ဝင်းက သေန
တ်သံများကြားမှ စိုးရိမ်စွာခေါ်နေ၏။ သူ့ခန္ဓာကိုယ်ကို လက်တစ်ဖက်ဖြ
င့် ပုတ်ပြပြီး-

"ငါ့မထိဘူး၊ ထွန်းလင်းကျသွားပြီ"

ထို့နောက် တပ်သားနေဝင်းစိန်က ထွန်းလင်းကို နောက်ဘက်သို့ တ
ရွတ်တိုက်ဆွဲသွား၏။

နေရာက ကချင်ပြည်နယ်၊ မံစီမြို့နယ် တရုတ်ပြည်နယ်စပ် အနီးက
လောခွန်ရွာအတက် ဆင်ခြေလျော (သို့မဟုတ်) လောခွန် သတ်ကွင်း။

ရန်သူမှ သူ့ရှေ့ပြေးတပ်စု နှစ်စုကို တတိယအချို့ ကျားထိုး တိုက်ခိုက်
ခြင်းမပြုမီ အချိန်လေး အတောအတွင်းတွင် ဖြစ်သည် ။

ရုတ်တရက် ရန်သူ့ လက်နက်ကြီးများ အပစ်ရပ်သွား၏။ လက်နက်
ငယ်များကတော့ ပစ်ခတ်ဆဲပင်။

"ရွှီး... ရွှီး.. ရှီး..."

"ဘော် ဘော် ဘော်"

ခရာမှုတ်သံနှင့် ကျွဲချိုမှုတ်သံများကို အဆက်မပြတ် ကြားရပြန်သည်

။

"ငြိမ်နေ စောင့်နေ ပိုင်မှ ပစ်"

သူ့အသံက ခပ်အုပ်အုပ်၊ မတိုးမကျယ် အားလုံးကြားနိုင်ရုံ မျှသာ။

သွေးဆာနေသော လှံစွပ်များက မွန်းလွဲချိန် နေရောင်အောက်မှာ ဝင်းဝင်းလက်လက်။ လက်တစ်ကမ်းက ရန်သူများကို ကြိုလင့် နေကြသည်။ လက်ပစ်ဗုံးများက ပစ်ပေါက်ရန်အသင့်။

BA.91 လက်ပစ်ဗုံးတစ်လုံးကို ညာလက်ဖဝါးဖြင့် တင်းတင်းကျပ်ကျပ် ဆုပ်ကိုင်ထားလိုက်သည်။ ။ ကာဘိုင်လေးက သူ့ဘယ်ဘက် လက်ဖျံပေါ်မှာ ခေတ္တခဏ ငြိမ်သက်စွာ လဲလျောင်း အနားယူနေလျက်။

ဒသမ၃၀ ကျည်၃၀တောင့်ဝင် ဘောက်ကောက်ကျည် အိမ်များ ကျည်အပြည့် ဖြည့်ပြီးထားပြီ။

နွေဦးလေရူးက သော့သော့သာသာ ပြေပြေလေး တိုက်ခတ်ပေးနေသည်။ သွေးညှီနံ့၊ ယမ်းနံ့များ ကြိုင်လှိုင်ထုံသင်းစွာနဲ့ ပေါ့။

ထို့နောက်တွင် မူ

(၁)

၁၉၈၈ ခုနှစ်၊ မတ်လ ၄ ရက်နေ့ ၀၃၄၀ နာရီတွင် လဇိန်ဘောက်ဦး စီးသော ကေအိုင်အေ သောင်းကျန်းသူရင်း (၁/၂/၁၄)နှင့် မဒတပူးပေါင်း အင်အား ၅၀၀ ခန့်သည် သူတို့ တပ်ရင်းစစ်ကြောင်း (၁)ဌာနချုပ်နှင့် တပ်ခွဲတစ်ခွဲ ဖြန့်ခွဲအခြေပြုတပ်စွဲထားရာ မံစီမြို့တပ်စခန်းများအား တစ်ချိန်တည်း တစ်ပြိုင်တည်း တိုက်ခိုက်ခဲ့သော်လည်း မိမိတပ်၏ ရုပ်ရည်ချွံချွံ တွန်းလှန်တန်ပြန် ချေမှုန်းမှုကြောင့် အကျအဆုံးများ စွာဖြင့် ပြန်လည် ဆုတ်ခွာသွားခဲ့ကြရသည်။

ဒါကို ရန်သူ့ဗဟိုက လုံးဝမကျေနပ်။ မိမိတပ်လှုပ်ရှားစစ်ကြောင်းများကို ခြေအကြွတွင် ပြန်လည်ကျုံးသွင်း တိုက်ခိုက်ရန် ညွှန်ကြားထားသည်။ ရန်သူ့အခြေပြု နေရာများ သို့ ပြန်လည်ဝင်ရောက် ခွင့်မပြု။

လက်နက်ကြီး လက်နက်ငယ်ကျည်များ ပြန်လည်ဖြည့်တင်း ထားပြီး ၎င်းတို့ ၏ မဟာမိတ်ဖြစ်သော မဒတ၊ ဗကပတပ်ပေါင်းစု များ ကို ခေါ်ယူစုစည်းထားသည်။ မီးပျောက်ရိက္ခာ အပါအဝင် စားနပ် ရိက္ခာ စုံလင်စွာဖြင့်။ ၈၂ မီလီမီတာ စိန်ပြောင်းကြီး ၅၇ မီလီမီတာ နောက်ပွင့် ရိုင်ဖယ်များ ၊ ၆၀ မီလီမီတာ စိန်ပြောင်းများ ၊ ငှက်ပျောဖူး လောင်ချာများ ၊ ဒသမ ၅ စက်သေနတ်ကြီးနှင့် M-23 စက်လတ်များ အပါအဝင် ကိုယ်စီလက်နက်ငယ်များ ဖြင့် မိမိတပ်သတင်းကို

စိမ်ပြေနပြေ စောင့်ဆိုင်းရင်း ပြန်လည်စုဖွဲ့၍ တပ်ဖျောက် အနားယူနေခဲ့ကြသည်။ ။

လက်နက်ကြီးများ ဖြန့်ခွဲနေရာချခြင်း၊ အကဲကြည့်ကုန်း ရွေးချယ်သတ်မှတ်ခြင်းနှင့် လောခွန်ရွာ ပင်မအတက် တောင်ကျော (ရင်ဆိုင်ကုန်း) တွင် ပစ်ကျင်းများ တူးထားခြင်းတို့ အပြင် ၂ ပေအနက်ခန့်ရှိ ယာယီဆက်သွယ်ရေး မြောင်းများ ပါ တူးထားလိုက်သေးသည်။ ။ ၎င်းတို့ မျှော်မှန်းထားသည့် ချဉ်းကပ်လမ်းများ တွင် ကြီးကြပ်မိုင်း အလုံးတစ်ရာခန့်ကိုလည်း ဖြန့်ခွဲထောင်ထားလိုက်သေး၏။

ရန်သူချေမှုန်းရေးအဖွဲ့အချို့က လျှို့များ အတွင်းတွင် မီးပျောက် ရိက္ခာနှင့် အသင့်နေရာယူ တပ်ဖျောက်လျက်။

မိမိစစ်ကြောင်း ကျွံဝင်ပြီး ပြန်မထွက်နိုင်ရန် တစ်ဖွဲ့လျှင် အင်အား ၅၀ပါ ပိတ်ဆို့ရေးအဖွဲ့များက ၄ နေရာခွဲ၍ တောခိုနေကြ သည်။ ။

လဇိန်ဘောက်ဦးစီးကေအိုင်အေ၊ မဒတ (အမျိုးသားဒီမိုကရေစီ တပ်ပေါင်းစု)၊ ဗကပ (ဗမာပြည်ကွန်မြူနစ်ပါတီ)၊ စုစုပေါင်း အင်အား ၅၀၀ ကျော်ခန့်ပါရှိကြောင်း တိုက်ပွဲဖြစ်ပြီး ၃ ရက်အကြာတွင် ရရှိသော မြေပြင်သတင်းများ အရ သိကြရသည်။ ။

ဪ ... ဘဲအုပ်က တစ်ရာနှစ်ရာ မဗေဒါက တစ်ပင်တည်း ဆိုတာ ဒါကိုပြောတာ ထင်ပါရဲ့။ ။

ဟုတ်တယ်လေ။ သူတို့ စစ်ကြောင်းက စစ်ကြောင်း(၂)ဌာန ချုပ်နှင့် သူတပ်ခွဲ၊ အခြားတပ်ခွဲမှ တွဲဖက်တပ်စုတစ်စုသာ။ အရာရှိ (၄)ဦး၊ စစ်သည် (၉၂) ဦး၊ စုစုပေါင်း (၉၆)ဦး၊

သူကတော့ တပ်ခွဲမှူး၊ Captain (ဗိုလ်ကြီး) ဖြစ်တာ ဖလ သာရှိသေး

သည် ။ ၂၆ နှစ်သား စစ်ဗိုလ်၊ တပ်စုမှူးလေးနှစ်ယောက်က ကျောင်းဆင်းခါစ နုနုနယ်နယ်လေးတွေ။ ဒုဗိုလ်စိုးမင်းနှင့် ဒုဗိုလ် တင်ဆန်း။

သို့သော် ၂ ယောက်စလုံး မာကျောကြမ်းတမ်းကြသည် ။ အညာသားတွေလေ။ ဒု ဗိုလ်စိုးမင်းက ပခုက္ကူ၊ ဒုဗိုလ်တင်ဆန်းက မိတ္ထီလာသား။ သူနှင့် တစ်မြို့တည်းသား။ နှစ်ယောက်စလုံး ညိုညို တောင့်တောင့်တွေ၊ စိုးမင်းဆိုလျှင် နှုတ်ခမ်းမွေး ပါးသိုင်းမွေးတွေနှင့်။ နိုင်ငံခြားဇာတ်ကားတွေထဲက ဖိုက်တာကြီးတစ်ယောက် အလား။

သည် ဂွင် (ခွင်)ကို သူဗိုလ်ဖြစ်ကာစက တစ်ခါဝင်ဖူးခဲ့သည် ။ တိုက်ပွဲကြီးကြီးမားမားတော့ မဖြစ်ခဲ့။ သာမန်ထိတွေ့မှုလေးများ သာ။ နယ်မြေနှင့် လမ်းကြောင်းအခြေအနေကိုလည်း အတော်အတန် ကျက်မိခဲ့ပါသည် ။

သူတပ်ခွဲကတော့ သူနှင့်အတူ သူတပ်စုမှူးဘဝကတည်းက လက်တွဲခဲ့သည့် အမှတ်(၅)တပ်ခွဲ။ ဒါကြောင့်သာပင်။

စစ်သားပဲလေ၊ သေရမှာ မကြောက်လို့ စစ်တိုက်ချင်လို့ စစ်ထဲဝင်ခဲ့တာပဲ။ အဖေစစ်သား၊ အဘိုးလည်း စစ်သားပဲဟာ။

(၂)

"မင်း ကြောက်ရင်နေခဲ့ ကိုယ်ကတော့ ရည်မှန်းချက်ကို သတ်မှတ်ချိန် အရောက်သွားမှာ ပဲ"

"ဗျာ"

မမျှော်လင့်သော တုန်ပြန်မှုကြောင့် သူထူပူသွားသည် ။ ရှက်လည်း ရှက်မိသွားသည် ။ ပတ်ဝန်းကျင်မှာ က အရာရှိ စစ်သည် တွေ ရှိနေသည် လေ။

ကျစ်ကျစ်ပါအောင် ဆုပ်လိုက်မိသော လက်သီးများ ၏ တုန်ခါမှုသည် လက်ဖျံ၊ လက်မောင်းတို့ မှ တစ်ဆင့် နှလုံးသားသို့တိုင်အောင် တဆတ်ဆတ်ဖြင့်။

၁၉၈၈ ခုနှစ်၊ မတ်လ ၂၁ ရက်နေ့ ၁၉၁၅ နာရီ။

သူတို့ စစ်ကြောင်းသည် ခေတ္တအခြေပြုရာ "ဗရာ"ရွာမှ စတင်ထွက်ခွာခဲ့သည် ။

တစ်နည်းအားဖြင့်မူ ချီစစ်ဆင်ခြင်း။

မံစီတိုက်ပွဲမှ အကျအဆုံးများ စွာဖြင့် ဆုတ်ခွာသွားသော ရန်သူ နောက်သို့ ထက်ကြပ်မကွာ လိုက်လံရင်း သတင်းဖော်ထုတ် ရှင်းလင်းရန်ဖြစ်သည် ။

သူတို့ စစ်ကြောင်းနှင့် ဟန်ချက်ညီ ပူးပေါင်းရှင်းလင်းရန် ဗန်းမော်မြို့ နယ်မြေခံတပ်မှ တပ်ရင်းမှူးဦးစီးသော စစ်ကြောင်း(၁) နှင့် တပ်ခွဲနှစ်ခွဲ ယမန်နေ့ညနေကပင် "ရာ"မှာ ခေတ္တပူးပေါင်း မိခဲ့သေးသည် ။ ။

မည်သည့် အတွက်ကြောင့်တော့မသိ။ နယ်မြေခံတပ်သည် ညတွင်းချင်းပင် မံစီတိုက်ထိပ် ကားလမ်းရှိရာ အနောက်မြောက် ဘက်သို့ ချီတက်သွားကြသည် ။ ပီတာရွာဘက်ဟု သာ အကြမ်းဖျင်း သိခဲ့ရသည် ။

ထို့ကြောင့် သူတို့ စစ်ကြောင်း တစ်ကြောင်းတည်းသာ စစ်နည်း ဗျူ

ဟာမြောက် ခြေလုံလက်လုံ စနစ်တကျ ထောက်ရှင်းရှင်းပြီး တရွေ့ရွေ့ ချီတက်ခဲ့ကြတော့သည်။ မြောက်ဘက်ရှိ အူရာဘွန်ရွာသို့ ၁၉၅၀ နာရီ တွင် ရောက်ရှိခဲ့၏။

တောတောင်လျှိုမြောင် ထူထပ်သောဒေသမို့ ဂရစ်ကွက် ၂ ကွက် (ကို က် ၂၀၀၀)ကျော်သာ ဝေးသော်လည်း ချီတက်ချိန်မှာ နာရီဝက်ကျော် ကြာခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ။

မြင်ကွင်းကလည်း မရှင်းမလင်း။ ကျွန်း၊ ပျဉ်းကတိုး အစရှိသည့် သစ်မာပင်ကြီးများ ပေါက်ရောက်နေသလို အလေ့ကျပေါက်သည့် သစ်ပင်ကြီးငယ်တို့ ကလည်း ခပ်စိပ်စိပ်။ ကောင်းကင်ကို မော့ကြည့်လျှင် ကွက်ကျားကွက်ကျား ဖျော့တော့တော့သာ မြင်ရ၏။ နေကတော့သာ ပါသည်။ ရာသီဥတုကလည်း ကောင်းပါသည်။ နွေဦး ကာလမို့ သစ်ရွက်တွေလည်း ကြွေပါသည်။ လွမ်းမောဖွယ်ရာပင် ကောင်းနေသေးတော့သည်။ ။

သို့သော် မလွမ်းအားဘူး အချစ်ရေဟု ပြောရမလိုပင်။ ရန်သူ့ သတင်းက သဲ့သဲ့ရထားပြီလေ။

မံစီကိုက်ထိပ်ကားလမ်းပေါ်ရှိ ၂၁ မိုင်တံတားအား ရန်သူက မီးရှို့ဖျက်ဆီးခဲ့ခြင်း၊ မဒယန်ရွာမှ ဆန်များ လိုက်ပို့ပေးရခြင်းတို့ ကို လွန်ခဲ့သည့် ၄, ၅ ရက်ကမှ ပြောင်ပြောင်တင်းတင်း ပြုမူခဲ့ခြင်း တို့ သည် မိမိတပ်ကို သူတို့ နောက်လိုက်လာအောင် မြူဆွယ် ဖြားယောင်းခြင်းပင် မဟုတ်ပါလော။

မိမိတပ်ခြေအကြွတွင် အပိုင်ခွင်သွင်းစောင့်ကြို တိုက်ခိုက်ရန် ပင်တည်း။ ဒါသည် ပင် ရန်သူ၏ မဟာဗျူဟာဖြစ်တော့သည်။ ။

အူရာဘွန်ရွာသို့ စနစ်တကျ ဖြန့်ခွဲရှင်းလင်းအပြီးမှာ တော့ ထူးခြားမှု

က အထူးပြောဖွယ်မရှိပြီ။ လူတစ်ယောက်၊ ခွေးတစ်ကောင် ကြောင်တစ်
မြီးမှ မတွေ့။ အိမ်ခြေ(၅၀)ခန့်ရှိသော အူရာဘွမ်သည် သုသာန်တစင်္ကြံ
ယံ တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်နေသည် ။

အခြေအနေကတော့ အတော်ကြီးကို ထူးခြားနေပြီရော။

ထို့ကြောင့် သူက ဆက်သွယ်ရေးစက်ထောင် အထက်ဌာနများ ၊
ဘေးနံတပ်တို့ နှင့် စက်ဆက်သွယ်မှု ယူသင့်ကြောင်း တင်ပြခြင်းကို
စစ်ကြောင်းမှူးက ထိုသို့ တုန့်ပြန်လိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်တော့သည် ။

အရပ်မြင့်မြင့်၊ ရပ်ချောချော၊ အသားဖြူဖြူ ၊ ကျစ်ကျစ်လစ်လစ် ခန္ဓာ
ကိုယ်ပိုင်ရှင်ဖြစ်သူ စစ်ကြောင်းမှူးက နှုတ်ခမ်းမွေးသဲ့သဲ့၊ အပြုံးယုံယုံဖြင့်
ပစ္စတိုအိတ်ပေါ် ခါးထောက်ထားရင်း သူ့ကိုပြောလိုက်ခြင်း ကြောင့်
ဒေါသသည် ထောင်းခနဲ ထွက်သွားမိခြင်းဖြစ်သည် ။

သောက်လက်စ ဇင်ဇင်းစီးကရက်ကို ညာဘက်တောစီးဖိနပ် ဖြင့်
ထိုးခြေလိုက်ရင်း-

" မဟုတ်ဘူး အစ်ကိုကြီး အခြေအနေက အရမ်းထူးခြားနေ တာ၊ ကျွန်
တော့်တပ်ခွဲရုံးနဲ့ စိုးမင်းတပ်စု တောင်ကျောပေါ်ကနေ တော တိုးပြီး
သွားရင်းမယ်။ Tight equipment နဲ့ ပဲ။ (ချပ်ဝတ်တန်ဆာနဲ့)
အစ်ကိုကြီးက စက်ဆက်သွယ်မှုယူပြီးတော့ ယာယီအခြေပြုထား ရင်
ကောင်းမယ် ကျင်းပါတူးထားသင့်တယ်"ဟု တင်ပြလိုက်၏။

သူ့ထက် ၁၀ နှစ်လောက်ကြီးသော စစ်ကြောင်းမှူးနှင့်သူ အင်မတန်
ခင်မင်ရင်းနှီးပါသည် ။ ဗိုလ်မှူးလို့ တောင်မခေါ်။ အစ်ကိုကြီး၊ ညီလေး စ
သည် ဖြင့်သာ တပ်မတော်၏ ထုံးစံအတိုင်း ချစ်ခင်စွာ ခေါ်ပြောနေကျ၊
စစ်ကြောင်းမှူးက သူတို့ တပ်ကို ရောက် တာမကြာသေး။ တစ်နှစ်တော့
ကျော်ပြီ။ ယာယီတပ်ခွဲမှူး (ဗိုလ်မှူး) အဆင့်ဖြင့် ရောက်လာခြင်းဖြစ်သ

ည် ။ ဗိုလ်မှူးအပွင့်တင်တာတောင် သိပ်မကြာသေး။ ဒုတိယတပ်ရင်းမှူး ဖြစ်သူ သင်တန်းတက်ရောက် နေ၍ စစ်ကြောင်း(၂)မှူးအဖြစ် ခေတ္တတာ ဝန်ယူထားရခြင်းသာ ဖြစ်သည် ။

သို့သော် အင်မတန် တက်ကြွသည် ။ ဗိုလ်မှူးဖြစ်တာတောင် ကာဘို င်ကို လက်ကမချသေး။ လက်လည်း အင်မတန်ဖြောင့်သည် ။ အထူးသဖြင့် ကာဘိုင်ကို ဘယ်ဖက်ပခုံးပေါ်တင်ပြီး နောက်ပြန်ပစ် ရာ တွင် အင်မတန်ဖြောင့်သည် ။ မှန်ဝိုင်းလေးကို နောက်ကြည့်မှန်အဖြစ် အသုံးပြုပြီး ကိုက် ၃၀ အကွာမှ နို့ဆီဘူးခွံကို အချက်တိုင်း ထိအောင် ပ စ်နိုင်သူဖြစ်သည် ။

သူနှင့်စိုးမင်းတို့ တင်ဆန်းတို့ အားကျပြီး လိုက်ပစ်ကြည့်တာ ကျည် ဆံသာ (၄, ၅, ၁၀)တောင့်ကုန်သည် ။ တစ်ချက်မှ မထိ။ စစ်ကြောင်းမှူး ကတော့ တဟားဟားနှင့် သဘောကျရယ်မောနေခဲ့သည် ။

ညအိပ်အခြေပြုနေရာများ တွင် လည်း စိုးမင်းနှင့် တင်ဆန်းတို့ က ကလေးပီပီ အစားသမားများ သာ။ သူနှင့်စစ်ကြောင်းကတော့ အညောင်းပြေအညာပြေ နှစ်ပက်လောက်စီ သောက်နေကျပင်။

ပြောရမည်ဆိုလျှင် တာဝန်အရသာ မကဘဲ ညီအစ်ကိုလိုပါ ချစ်ခင်ရ င်းနှီးကြသူများ ဖြစ်ပါသည် ။ ခလရ (...)စစ်ကြောင်း(၂) ရဲ့ ညီအစ်ကို(၄) ယောက် (သို့) စစ်သည် တော်(၄)သိန်းပေါ့။

သူတင်ပြချက်ကို စစ်ကြောင်းမှူးက နာရီကိုကြည့်ရင်း ခေါင်းခါပြု၏ ။ စိတ်စောနေဟန်။

တပ်ခွဲတပ်ကြပ်ကြီး မင်းလွင်ကပါ စစ်ကြောင်းမှူးအား -

"ဟုတ်တယ် ဗိုလ်မှူး၊ ဒီခွင်ကို ကျွန်တော်တို့ ဝင်ဖူးတယ်။ နယ်မြေခံ

တပ်တွေဆိုရင် အနည်းဆုံး နှစ်ခွဲတစ်ကြောင်းလောက်ပါမှ သွားတာ။ အခု ကျွန်တော်တို့ က လေးစုထဲ၊ တကယ်တမ်း ဖြစ်လာ ရင်မလွယ်ဘူး တပ်ခွဲမှူးပြောတာ သဘာဝကျပါတယ်"ဟု ပင်ကို ထုံးစံအတိုင်း လေ အေးလေးနှင့် ဝင်ပြောရှာ၏။ တပ်ခွဲနှစ်ခွဲပါ စစ်ကြောင်းကို ဆိုလိုခြင်းဖြစ်သည်။ ။

ဆရာကြီးမင်းလွင်က ထောက်လှမ်းရေးတပ်ကြပ်ကြီးမှ အဆင့်တိုးပြီး တပ်ခွဲသို့ ရောက်လာခြင်း ဖြစ်၏။ သတ္တိရှိသည် ။ သွေးအေးသည် ။ အရပ်မြင့်မြင့် ပိန်ပိန်ပါးပါး၊ ရန်သူသတင်းထောက်လှမ်းရာတွင် ထူးချွန်သလို ဇယ်တောက်ခုံ (လက်တောက်ခုံ)မှာ လည်း ချန်ပီယံပင်။

တပ်စုမှူးများက ခပ်လှမ်းလှမ်းမှ အကဲခတ်ကြည့်နေကြ၏။ အဖေနဲ့ အမေ စကားများ နေခြင်းကို အကွယ်မှ ချောင်းကြည့်နေကြသော ကလေးများ နှယ်။ မျက်လုံးလေးတွေက ပေကလပ် ပေကလပ်နဲ့ ချစ်စရာလေးတွေ။

စစ်ကြောင်းက ဆက်လက်ချီတက်ရန် အသင့်။ Line Up ထိုးထားပြီးပြီ။ သူ့နေရာနဲ့ သူ နေရာယူထားကြပြီ။

"ဆက်ထွက်မယ်"

စစ်ကြောင်းမှူးက သူတို့ ကို စေ့စေ့ကြည့်ရင်း တုံးတိတိသာ ပြန်ပြော၏။

"ဟုတ်"

သူအလေးပြုလိုက်ပြီး ပွိုင့်(ရှေ့ပြေးတပ်စု)ရှိရာသို့ ခြေလှမ်း ကြီးများဖြင့် အပြေးတစ်ပိုင်း သွားနေစဉ် ဒုဗိုလ်စိုးမင်းက ကပ်လျက် ပါလာသည်။ ။ နောက်ဘက်မှ စစ်ကြောင်းမှူး၏ အသံကို ကြားလိုက် ရသေးသည်

"လိုအပ်ရင် နောက်က အကြီးတွေနဲ့ ထောက်ထားပေးမယ်။ ဖြည်းဖြည်းမှန်မှန် ရှင်းသွားပါ

၈၁ မီလီမီတာနှင့် ၆၀ မီလီမီတာ စိန်ပြောင်းများကို ဆိုလိုခြင်း ဖြစ်သည် ။

"ဟုတ်ကဲ့"ဟု သာ ကမန်းကတမ်း ပြန်အော်ပြောပြီး ရှေ့ပြေး တပ်စုမှူး ဒုဗိုလ်စိုးမင်း၊ ဒုတိယရှေ့ပြေးတပ်စုမှူး တပ်ကြပ်ကြီး ကြီးမောင်တို့ အား-

"ကဲ ကြားတဲ့ အတိုင်း do or did သည် ။ သေချာ... ထောက် ရှင်း... ရှင်းသွားမယ်။ ညီလေးနောက်မှာ ကိုယ်နဲ့ စက်လတ်ရှိမယ်။ ဆရာကြီး ကြီးမောင်ရဲ့ 40 MM (၄၀ မမ ဗုံးပစ်လောင်ချာ)ကို ကျွန်တော့်နောက်က ကပ်လိုက်ခိုင်း၊ နှစ်လက်မ စိန်ပြောင်းတွေ အမြန် ပစ်နိုင်အောင် အဆင်သင့်လုပ်ထား။ ဆရာကြီး ကြီးမောင်တစ်စုလုံး ကပ်လျက်ပါမယ်။ ညီလေး bound by bound(ဖားခုန်) ဖြည်းဖြည်းပဲ။ စိုးမိုးကုန်းတွေ့ရင်ရပ်။ ဘာမရှင်းတာရှိလဲ"ဟု နှုတ်မိန့်ကို အမြန်ပေးရ၏။ စစ်ကြောင်းမှူးက လောနေပြီလေ။

"မရှိပါဘူး"ဟု ပြိုင်တူပြောကြရင်း ကိုယ့်တပ်စုရှိရာဆီသို့ သုတ်ခြေတင်ကြတော့၏။

"ဆရာကြီးကတော့ ခွဲရုံးအလေးအပင်တွေနဲ့ နှစ်စုနောက်က ပဲလိုက်ပါ။ အထမ်းသမားတွေလည်း ထွက်မပြေးစေနဲ့ ဦး တိုက်ပွဲဖြစ်ရင်"

ခပ်လှမ်းလှမ်းမှ ရပ်နေသော ဆရာကြီး မင်းလွင်ကို တစ်ဆက်တည်း လှမ်းပြောလိုက်တော့ ...

"စိတ်ချပါ ဗိုလ်ကြီး ဖြည်းဖြည်းပဲ ရှင်းနော်၊ မြန်ဖို့ မလိုဘူး"

ဟု သူထုံးစံအတိုင်း လေပြေလေးနှင့် စိုးရိမ်စွာ သတိပင် ပြန်ပေးနေပြန်၏။ လက်တွဲခဲ့သည် မှာ ကြာပြီမို့ တစ်ယောက်အကြောင်း တစ်ယောက်သိနေရုံသာမက ခင်မင်ရင်းနှီးမှု သံယောဇဉ်ကလည်း ရဲဘော်စိတ်ကို ဖော်ကျူးနေသည့်ပမာ။

ထို့နောက် ဆေးပေါ့လိပ်လေး လက်ကြားညှပ်ပြီး တပ်ခွဲရုံးဘက်သို့ ပြန်လျှောက်သွားတော့၏။ တပ်ခွဲရုံးနောက်မှာ တော့ စစ်ကြောင်းရုံးအဖွဲ့များ ။ ဆေး၊ ဆက်သွယ်ရေး၊ ထောက်လှမ်းရေး၊ လက်နက်ကြီးအဖွဲ့များ အစီအရီ။

သူတပ်ခွဲမှ တပ်ကြပ်ကြီး စိန်မြင့်ဦးစီးသည့် တပ်စုက စစ်ကြောင်းရုံး လုံခြုံရေးနှင့် အထမ်းသမား၊ လုပ်အားရှင်များ ထိန်းသိမ်း ရေးတာဝန်ကို ယူထားရသည် ။ သည့်နောက်မှာ တော့ အမှတ်(၃) တပ်ခွဲမှ ဒုဗိုလ်တင် ဆန်း ဦးစီးသည့် တပ်စုက နောက်ပိုင်းလုံခြုံရေး တာဝန်။ စစ်ကြောင်း တစ်ကြောင်းလုံး၏ နောက်ရန်တပ်၊ နောက်ပိတ် တပ်စု။
